

Henvendelse til udlændinge- og integrationsudvalget angående udrejsecentre:

Jeg er gennem længere tid kommet på Udrejsecenter Kærshovedgård som frivillig via Røde Kors. I den forbindelse er den bekymring, jeg i forvejen havde, om beslutningen om at drive sådanne udrejsecentre, samt om de forhold der tilbydes der, kun blevet bestyrket. Senest i endnu højere grad med baggrund i den sultestrejke som flere af beboerne netop har gennemført, netop pga. af de forhold de lever under.

Jeg har derfor indgivet en klage til Folketingets Ombudsmand, dels personligt og dels som medunderskriver på en klage fra en række organisationer (vedhæftet som bilag 2), og jeg vil af samme grund gerne opfordre Udvalget til at diskutere følgende spørgsmål, samt til selv at besøge såvel Kærshovedgård som det andet udrejsecenter, Sjælsmark, for ved selvsyn at opleve forholdene.

1. Til grund for Ombudsmandens tidligere blåstempling af forholdene for afviste asylansøgere på Kærshovedgård lå, at der var tale om forhold¹, der blot skulle udholdes i en kortere periode, idet de afviste asylansøgere måtte antages at kunne rejse tilbage til oprindelseslandet snarligst. Imidlertid viser enhver erfaring, at de afviste asylansøgere opholder sig på stedet længe, ja reelt på ubestemt tid, og at de forhold, som ifølge udlændinge- og integrationsminister Inger Støjberg skulle motivere dem til at rejse tilbage, på ingen måde formår at motivere dem til dette, på trods af den store utilfredshed med forholdene blandt beboerne. Undersøger man baggrunden for dette nærmere, viser det sig, at disse mennesker – eller i hvert fald det store flertal – reelt ikke har nogen som helst mulighed for at rejse tilbage. Nogle er født i flygtningelejre i ét land af forældre fra et andet, og ingen af landene vil anerkende dem som statsborgere. Andre har fået afslag med den begrundelse, at de ikke vil være i fare i deres oprindelsesland, men frygter stadig for deres liv – og Danmark kritiseres netop internationalt for i alt for ringe grad at anerkende den fare, mange befolkningsgrupper reelt er i, under behandlingen af asylsager. Hvordan kan Udvalget forsvare, at der ikke er tale om et brud på Menneskerettigheds-konventionen, når det således ikke med nogen rimelighed kan lægges til grund, at der er tale om midlertidige forhold?
2. De afviste asylansøgere på Kærshovedgård har intet kriminelt begået, men har blot fået afslag på asyl. Alligevel anbringes de samme sted som kriminelle, der efter afsont straf er udvist, men ikke kan hjemsendes, og derfor er på tålt ophold. Samtidigt gives de endda ringere forhold end disse, da de bl.a., i modsætning til personer på tålt ophold, ikke kan få lomme penge. Yderligere fører denne anbringelse af to forskellige grupper på samme center i høj grad til, at befolkningen har fået en fejlagtig opfattelse af, at de alle er kriminelle, hvilket giver en høj grad af stigmatisering. Finder Udvalget at denne praksis er rimelig og i så fald med hvilken begrundelse?
3. Mange af de tilbud om beskæftigelse og fritidsaktiviteter, samt muligheden for at stå for egen forplejning, der fandtes, da Kærshovedgård var et fængsel, er blevet fjernet ved omdannelsen til udrejsecenter.

---

¹ Se nærmere angående det problematiske ved forholdene i den vedlagte kopi af klage til Folketingets Ombudsmand

Hvis disse muligheder anses for rimelige at give dømte indsatte, som har en tidsbegrænset dom, med henblik på at give dem rimelige vilkår, hvordan kan Udvalget så forsvare, at det ikke skulle være tilfældet for de afviste asylansøgere, der, som tidligere nævnt, generelt ender med at være på stedet på ubestemt tid?

4. Udlændingestyrelsen - og hermed også Udvalget - har det overordnede ansvar for forholdene på Kærshovedgård og Sjælsmark. Da der er tale om administrative beslutninger, kan disse ikke prøves ved en domstol, medmindre man selv betaler omkostningerne herved. Det har de anbragte i lejrene og deres familier/venner normalt ikke mulighed for.

Vil Udvalget derfor foranstalte, at undersøgelser i henhold til Grundlovens § 63 (bestemmelserne om påkendelse af Øvrigmyndighedens grænser) gives adgang ved fri proces?

Jeg ser frem til jeres snarlige og grundige behandling af disse spørgsmål, der selvsagt er af stor betydning såvel for de omtalte menneskers ve og vel som for det danske samfund som helhed, idet det er spørgsmål af stor betydning for retssikkerheden og opretholdelsen af de internationale konventioner.

Mvh.

Ditte Holm
Vestre Alle 39
7430 Ikast

Tlf. 31523282
ditte.holm@gmail.com